

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 2 kwietnia 2008 r., C(2008) 1107 wersja ostateczna, w sprawie pomocy państwa N 582/2007 — Niemcy, zgodnie z którą pomoc regionalna na rzecz Propapier PM 2 GmbH & Co KG jest zgodna z traktatem WE,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C(2008) 1107 wersja ostateczna z dnia 2 kwietnia 2008 r., w której Komisja stwierdziła zgodność z traktatem WE pomocy regionalnej udzielonej przez Republikę Federalną Niemiec na rzecz Propapier PM 2.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty:

W pierwszej kolejności skarżąca zarzuca Komisji, że nie otwierając formalnej procedury kontrolnej, naruszyła art. 88 ust. 2 WE, art. 4 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 ⁽¹⁾ oraz pkt 68 i nast. wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013 ⁽²⁾.

W drugim zarzucie skarżąca podnosi naruszenie obowiązku uzasadnienia, jeżeli chodzi o wyłączny charakter wytycznych regionalnych, konieczność uwzględnienia rynku makulatury zaopatrującego rynek surowej tektury falistej oraz ocenę pozycji konkurencyjnej beneficjenta pomocy Propapier PM 2 na tych rynkach i na wtórnym wobec nich rynku tektury falistej.

W końcu powołując się na związane z przedsięwzięciem inwestycyjnym zakłócenie konkurencji na ogółem trzech rynkach produktów, skarżąca podnosi niezgodność pomocy regionalnej przyznanej Propapier PM 2 ze wspólnym rynkiem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. 2006, C 54, s. 13.

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2008 r. — L'Oréal przeciwko OHIM — Allergan (BOTOCYL)

(Sprawa T-357/08)

(2008/C 272/87)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: L'Oréal SA (Clichy, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A. von Mühlendahl i J. Pagenberg)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą był: Allergan, Inc. (Irvine, Stany Zjednoczone)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie R 865/2007-1;
- oddalenie wniesionego przez drugą stronę w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą odwołania od decyzji Wydziału Unieważnień pozwanego z dnia 4 kwietnia 2007 r. w sprawie 1120 C;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą; oraz
- obciążenie drugiej strony w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą kosztami postępowania, w tym poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą, jeżeli wstąpi ona do niniejszego postępowania w charakterze interwenienta, obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Słowny znak towarowy „BOTOCYL” dla towarów z klasy 3 — wspólnotowy znak towarowy nr 2 782 282

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: Wspólnotowa rejestracja nr 2 015 832 graficznego znaku towarowego „BOTOX” dla towarów z klasy 5; Wspólnotowa rejestracja nr 2 575 371 graficznego znaku towarowego „BOTOX” dla towarów z klasy 5; Wspólnotowa rejestracja nr 1 923 986 graficznego znaku towarowego „BOTOX” dla towarów z klasy 5 i 16; Wspólnotowa rejestracja nr 1 999 481 słownego znaku towarowego „BOTOX” dla towarów z klasy 5; rejestracje znaku towarowego „BOTOX” w państwach członkowskich Wspólnot Europejskich

Decyzja Wydziału Unieważnień: Odrzucenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ brak jest dowodu na to, że wcześniejszy znak towarowy cieszył się renomą w rozpatrywanym okresie; kolidujące ze sobą znaki towarowe nie są wystarczająco podobne; brak jest dowodów na to, że używanie zarejestrowanego wspólnotowego znaku towarowego, będącego przedmiotem wniosku o unieważnienie, działałoby na szkodę

charakteru odróżniającego i renomy wcześniejszych znaków towarowych oraz brak jest dowodu na to, że skarżąca działała bez uzasadnionych powodów, przyjmując zarejestrowany znak towarowy, będący przedmiotem wniosku o unieważnienie. Naruszenie art. 73 rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ w zaskarżonej decyzji nie zawarto określenia przyczyn, na których została ona oparta.

Skarga wniesiona w dniu 3 września 2008 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji

(Sprawa T-358/08)

(2008/C 272/88)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: J. Rodríguez Cárcamo)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie przez Sąd nieważności decyzji C(2008) 3249 z dnia 25 czerwca 2008 r. w sprawie zmniejszenia pomocy przyznanej z Funduszu Spójności na projekt nr 96/11/61/018 — „Uzdatnianie Saragossy”;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko decyzji o zmniejszeniu pomocy finansowej pierwotnie przyznanej przez Komisję na różne projekty obejmujące trzy fazy „Projektu uzdatniania Saragossy”. Decyzja ta ustanawia korektę finansową w wysokości 25 % części finansowanej dla fazy drugiej i trzeciej rzeczowego projektu, co oznacza obowiązek zwrotu kwoty 3 106 966 euro. Komisja twierdzi, iż Ayuntamiento de Zaragoza (urząd miasta Saragossa) naruszyło wspólnotowe przepisy dotyczące zamówień publicznych dokonując sztucznego podziału prac i nie publikując zamówień w Dz. U. U. E., zgodnie z postanowieniami dyrektywy Rady 93/38/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji, ograniczając się do publikacji w Boletín Oficial de Aragón.

Na poparcie swoich żądań zarzuca:

- naruszenie art. H załącznika II rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94 z dnia 16 maja 1994 ustanawiającego Fundusz

Spójności w związku z art. 14 ust. 13 dyrektywy 93/98/EWG. W tym zakresie skarżąca uważa, że strona pozwana popełniła oczywisty błąd w ustaleniach dotyczący podstawowego pojęcia „prac”, kwestionując istnienie technicznej i gospodarczej różnicy pomiędzy poszczególnymi projektami, ponieważ jej zdaniem opis prac, które miały zostać wykonane był podobny i dążył do tego samego celu gospodarczego: ogólne polepszenie sieci z korzyścią dla użytkowników. Tymczasem, wręcz przeciwnie, przedmiotowe zamówienia są pracami technicznie różniącymi się, posiadającymi odmienne cele, które wymagają odmiennych specyfikacji technicznych dla ich realizacji.

- Naruszenie zasady zaufania co do prawa i doktryny aktów własnych, ponieważ Komisja przyjęła projekty, tak jak zostały one przedstawione, oraz ponieważ zarówno pierwotny wniosek z 1996 r., jak i późniejszy z 1997 r. zawierał opis wszystkich projektów z osobną wchodzących do każdej fazy, oraz wyraźną wzmiankę o braku konieczności publikacji ogłoszeń o zamówieniach w Dz. U. U. E.
- Niewystarczające uzasadnienie zaskarżonej decyzji.
- Upływ okresu przedawnienia na podjęcie działań przez Komisję w świetle art. 3 rozporządzenia Rady nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich.
- Upływ okresu na rozpoznanie sprawy na podstawie art. H.2. załącznika do rozporządzenia 1164/94, oraz art. 18 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1362/2002 z dnia 29 lipca 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94 w zakresie systemów zarządzania i kontroli pomocy przyznanej z Funduszu Spójności i procedury dokonywania korekt finansowych.

Pomocniczo skarżąca zarzuca naruszenie zasady proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 3 września 2008 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisja Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-359/08)

(2008/C 272/89)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: J. Rodríguez Cárcamo)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich